

JUDECĂTORIA UNGHENI UNGHENI COURT

MD 3606, mun. Ungheni, str. Națională, 10/1, tel. 0 (236) 2-67-79, fax 0 (236) 2-25-54, email: jun@justice.md,
site: <https://jun.instante.justice.md>

nr. _____ din _____ 20____

12. MAR. 2026

Intrare Nr. 2944

« _____ » 20____

Curtea Constituțională
Mun. Chișinău str. Al. Lăpușeanu 28

În procedura Judecătoriei Ungheni, judecător Ucrainațeva Ala, se află spre examinare contestația înaintată de către Budei Veaceslav împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție și a deciziei seria/ nr. MAI06 489032 din 24 iunie 2025, întocmit în temeiul art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, de către reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Trocin Andrei, prin care i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Petiționarul Budei Veaceslav a înaintat în instanța de judecată sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, privind sesizarea Curții constituționale ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 47¹ Codul contravențional.

La data de 13 februarie 2026 a fost admisă sesizarea depusă de petiționarul Budei Veaceslav și dispusă sesizarea Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), în partea ce vizează modificarea art. 400 alin. (1) din Codul contravențional.

Astfel, judecătoria Ungheni vă expediază spre informare și examinare sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe (17 file) și copia încheierii din 13 februarie 2026.

Anexă:

- Cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (2 file);
- Sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (15 file);
- Copia încheierii nr. 5r-469/2025 din 13 februarie 2026 (2 file).

Judecător

Ala UCRAIŢEVA

ex: Stîopca Elvira, ☎ 0(236) 8-18-03

09:30

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA

Intrare Nr. 609

" 14 " 03 2026

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate:

1. Nume: **Budei**
2. Prenume: **Veaceslav**

A.2. Instanța de judecată

- A.1. Denumirea instanței de judecată/sediu: **Judecătoria Ungheni**
2. Judecător/complet de judecată: **Ala Ucraințeva**
4. Adresa instanței de judecată: **mun. Ungheni, str. Națională 10/1**
5. Telefonul și e-mail-ul instanței: **0(236)2-67-79, jun@justuce.md**

B. Circumstanțele cauzei:

În Judecătoria Ungheni se află spre examinare contestația depusă de **Budei Veaceslav** la procesul - verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare, întocmit în temeiul art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

În cadrul examinării cauzei de către instanța de judecată va fi exercitat controlul judecătoresc asupra legalității constatării și sancționării contravenției prevăzute la art.47/1 alin.(1) Cod contravențional(*coruperea electorală pasivă*) de către organele de poliție, respectiv, asupra competenței acestora de a aplica sancțiuni pentru fapta menționată.

În astfel de împrejurări devin aplicabile prevederile art.400 alin.(1) Cod contravențional.

Prevederile art.400 alin.(1) Cod contravențional au fost modificate prin Art. VII din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale). **Din aceste considerente și Art. VII din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025 pentru modificarea unor acte normative, devine aplicabil în acest proces judiciar.**

În procedura de judecată este sesizat faptul că agentul constatator din cadrul poliției neconstituțional i sa atribuit competența unui tribunal de a constata și sancționa contravenția prevăzută de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional(*coruperea electorală pasivă*).

Fiindcă prevederile art.400 alin.(1) Cod contravențional au fost modificate contrar art. 74 alin.(1) din Constituție, coraborat cu art.73 din Constituție și art.131 alin.(4) din Constituție atunci acest effect de neconstituționalitate produce ingerința gravă în art.20 din Constituție coraborat cu art.6 din Convenția europeană.

În astfel de împrejurări, **se repeată** că devin aplicabile prevederile art.400 alin.(1) Cod contravențional.

Prevederile art.400 alin.(1) Cod contravențional au fost modificate prin **Art. VII din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025** pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale). **Din aceste considerente și Art. VII din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025 pentru modificarea unor acte normative, devine aplicabil în acest proces judiciar.**

Prin urmare se invocă că **Art. VII din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025** pentru modificarea unor acte normative (*perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale*), prin care a fost operate modificări la art. 400 alin.(1) Cod contravențional și i sa atribuit Poliției competența de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional(*coruperea electorală*

pasivă), contravene Constituției, respectiv este neconstituțional din următoarele considerente:

Astfel, se invocă faptul că agentul constatator care a examinat cauza și a aplicat sancțiunea contravențională lui **Budei Veaceslav** a exercitat, în mod efectiv, funcții proprii unui organ judiciar, devenind astfel un organ care administrează justiția. În această ipostază, agentul constatator a acționat ca o veritabilă instanță de judecată, cu drept de a aplica constrângerea statală prin sancțiune, deși o asemenea competență **nu** i-a fost conferită de lege **în mod legitim și constituțional**.

O asemenea practică reprezintă o încălcare a **principiului legalității instanței**, garantat de **articolul 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care prevede că „*Orice persoană are dreptul ca pricina sa să fie examinată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege*”.

Noțiunea de „instanță instituită prin lege” presupune, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, existența unei baze legale clare privind constituirea, competența și procedura organului care aplică sancțiuni ce afectează drepturile și libertățile fundamentale (*a se vedea cauzele Lavents c. Letoniei, 2002; DMD Group a.s. c. Slovaciei, 2010; Guðmundur Andri Ástráðsson c. Islandei [MC], 2020*).

În jurisprudența CEDO s-a statuat constant că, atunci când un organ administrativ exercită funcții jurisdicționale și aplică sancțiuni cu caracter punitiv, el trebuie să ofere garanțiile unui „**tribunal independent și imparțial instituit prin lege**” (a se vedea **cauza Menarini Diagnostics S.R.L. c. Italiei, 2011, §58-67**). Lipsa acestor garanții transformă actul de sancționare într-un act de justiție arbitrară, contrar art. 6 din Convenție.

Prin urmare instanța de judecată se va expune asupra acestui temei, în deosebi asupra felului cum ia fost atribuit agentului constatator atribuția funcțională de a constata și sancționa contravenții prevăzute de art.47¹ Cod contravențional – Coruperea electorală pasivă.

În acest sens, există riscul aplicării în cadrul unui proces judiciar prevederile art.400 alin.(1) Cod contravențional modificate prin **Art. VII din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025** pentru modificarea unor acte normative (*perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale*), **care contravene Constituției**.

C. Obiectul sesizării:

„Art. VII. – La articolul 400 alineatul (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100), cu modificările ulterioare, textul „prevăzute la art. 47” se substituie cu textul „prevăzute la art. 47, 47¹”, -

din LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale).

Admisibilitatea sesizării:

Curtea Constituțională a pronunțat **Decizia Curții Constituționale nr. 13 din 29 ianuarie 2026**, prin care a declarat inadmisibilă sesizări la prezenta lege ce se contestă repetat.

Potrivit Deciziei nr. 4 din 15 ianuarie 2026 § 19 înalta Curte a statuat: „Curtea observă că prevederile articolului 73 alin. (2) din Codul de procedură penală au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate, însă din perspectiva altor critici de neconstituționalitate (a se vedea DCC nr. 115 din 15 decembrie 2017). De principiu, această situație nu reprezintă un impediment pentru un nou control de constituționalitate al prevederilor contestate, din perspectiva altor critici (a se vedea DCC nr. 85 din 25 iulie 2024, § 15)”.

În astfel de împrejurări o sesizare repetată cu alte critici de neconstituționalitate este admisibilă.

Întru respingerea sesizării privind excepția de neconstituționalitatea a legii care se contestă repetat, Curtea Constituțională în **Decizia nr. 13 din 29 ianuarie 2026**, a reținut în § 38; § 40; § 41:

38. Referitor la încălcările procedurale pretinse, Curtea a stabilit că autorii au motivat că amendamentele la proiectul de lege nr. 349 din 28 noiembrie 2024, care au devenit articolul VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), nu au fost avizate de autoritățile competente și că actorii interesați din rândul societății civile nu au fost antrenați în dezbateri.

40. Cu referire la capătul sesizărilor privind încălcarea obligației de avizare și de consultare, Curtea a notat, în jurisprudența sa, că omisiunea de a obține avizele relevante ale autorităților, de a efectua expertize și de a analiza impactul reglementării în cazul elaborării proiectelor de lege trebuie să rezulte, ca să fie examinate de Curte, dintr-un principiu constituțional. **Totodată, Curtea a menționat că obligația avizării și a expertizării amendamentelor legislative care nu afectează**

domeniile stabilite de articolele 109, 111 și 131 alin. (4) din Constituție nu rezultă din nicio normă constituțională (a se vedea HCC nr. 14 din 20 iunie 2024, § 35).

41. Astfel, pentru că procesul de adoptare a amendamentului care a introdus prevederea contestată nu a încălcat vreo exigență constituțională explicită, Curtea respinge ca inadmisibile aceste critici de neconstituționalitate.

În astfel de circumstanțe prezenta sesizarea abordează motive noi, privind încălcarea exigențelor constituționale la adoptarea actului normativ contestat, circumstanțe ce nu au constituit motive în sesizările precedente în baza căreia Curtea Constituțională a pronunțat **Decizia nr. 13 din 29 ianuarie 2026.**

Exigența constituțională explicită, asupra căreia Curtea Constituțională nu s-a pronunțat anterior, deoarece nu a fost invocată în sesizările precedente, constă în faptul că, la adoptarea legii contestate (art. VII din Legea nr. 35 din 13.03.2025), avizul Guvernului era obligatoriu potrivit art. 131 alin. (4) din Constituție.

Or, însăși Curtea a reținut în DCC nr. 13/26 că argumentul central al amendamentului a fost necesitatea acordării poliției competenței de a constata și examina contravențiile de corupere electorală pasivă, având în vedere numărul limitat de personal al Centrului Național Anticorupție.

Prin urmare, implicarea unui număr mai mare de angajați ai poliției presupune majorarea numărului de amenzi aplicate, care se varsă la bugetul de stat. Potrivit Anexei nr. 2 la Legea bugetului de stat pentru anul 2025 privind componența veniturilor bugetului de stat și sursele de finanțare a soldului bugetar, **amenzile și sancțiunile constituie venituri bugetare**, iar creșterea acestora atrage majorarea veniturilor publice. În asemenea circumstanțe, art. 131 alin. (4) din Constituție este incident.

În consecință, modificarea în cauză impunea, în mod indiscutabil, obligația avizării și expertizării amendamentelor legislative, întrucât acestea afectează domeniul reglementat de art. 131 alin. (4) din Constituție.

Prin urmare, aceasta constituie o critică de neconstituționalitate nouă, care face sesizarea admisibilă, în sensul explicat de Curtea Constituțională în Decizia nr. 4 din 15 ianuarie 2026, § 19.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție:

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

I. Constituția Republicii Moldova

1. **Articolul 1 – Statul Republica Moldova:** „(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”
2. **Articolul 7 – Constituția, Lege Supremă:** „Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”
3. **Articolul 20 – Accesul liber la justiție:** (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.
4. **Articolul 21. Prezumția nevinovăției:** Orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este considerată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită, în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării.
5. **Articolul 54 – Restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți:** (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, conform normelor internaționale și necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice, ordinii publice, protejării drepturilor altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. (3) Prevederile alin. (2) nu permit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate afecta esența dreptului sau a libertății.
6. **Articolul 73 -Inițiativa legislativă:** Dreptul de inițiativă legislativă aparține deputaților în Parlament, Președintelui Republicii Moldova, Guvernului, Adunării Populare a unității teritoriale autonome Găgăuzia.
7. **Articolul 74 - Adoptarea legilor și a hotărârilor:** (1) Legile organice se adoptă cu votul majorității deputaților aleși, după cel puțin două lecturi.
8. **Articolul 131 - Bugetul public național:** (4) Orice propunere legislativă sau amendament care atrag majorarea sau reducerea veniturilor bugetare sau împrumuturilor, precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare pot fi adoptate numai după ce sunt acceptate de Guvern.

II. Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 6 – Dreptul la un proces echitabil: Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, [...].

E. Argumentarea pretinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție:

Principii generale pertinente în cauză,

statuate de Curtea Constituțională HCC nr. 10 din 24 iulie 2025 privind controlul constituționalității articolelor I punctul 4 din Legea nr. 74 din 31 martie 2022, II din Legea nr. 247 din 29 iulie 2022 și VII din Legea nr. 316 din 17 noiembrie 2022 (amnistierea deținuților pe viață)

§ 48. Referitor la incidența articolului 131 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut următoarele. În Hotărârea sa nr. 28 din 19 noiembrie 2020, Curtea a interpretat, inter alia, articolul 131 alin. (4) din Constituție. În această hotărâre, Curtea a răspuns la întrebarea „Este obligat Parlamentul să solicite avizul Guvernului în cazul depunerii de către deputați a unor amendamente care presupun majorarea sau reducerea veniturilor sau a cheltuielilor bugetare și este obligat Guvernul să avizeze amendamentele în discuție depuse de deputați?”. Curtea a subliniat că, în general, în cazul depunerii unor amendamente care presupun majorarea sau reducerea veniturilor sau a cheltuielilor bugetare, Parlamentul trebuie să solicite avizul Guvernului privind amendamentele în discuție (a se vedea § 40 din Hotărârea menționată). Curtea a observat, din argumentele autorului sesizării, că aplicabilitatea normelor contestate ar impune cheltuieli financiare, ceea ce poate ridica, în mod rezonabil, problema incidenței articolului 131 alin. (4) din Constituție. Așadar, Curtea va analiza, la etapa fondului, dacă acest articol a fost respectat la adoptarea prevederilor contestate.

§ 60. În jurisprudența sa recentă, Curtea a verificat dacă prevederile contestate introduse printr-un amendament după votarea proiectului de lege în prima lectură corespund standardului constituțional potrivit căruia legile organice trebuie votate în cel puțin două lecturi, așa cum prevede articolul 74 alin. (1) din Constituție. Curtea a reținut că pentru a corespunde acestui standard, amendamentul trebuia să aibă o legătură indispensabilă cu obiectul proiectului de lege votat în prima lectură. Pentru că nu a constatat această legătură, Curtea a declarat neconstituționale prevederile contestate (a se vedea HCC nr. 14 din 20 iunie 2024, §§ 48-53; HCC nr. 18 din 19 iulie 2024, §§ 24-25).

§ 69. Curtea reține că deputații, comisiile permanente și fracțiunile parlamentare au dreptul să prezinte în scris amendamente motivate la proiectul de lege, care se transmit comisiei permanente sesizate în fond. Data înaintării amendamentului va fi data

înregistrării acestuia la comisia sesizată în fond, care ține o evidență specială a amendamentelor primite (a se vedea articolele 59 și 65 din Regulamentul Parlamentului). În cadrul pregătirii proiectului de lege pentru dezbatere în a doua lectură, deputații, comisiile permanente și fracțiunile parlamentare pot prezenta amendamente comisiei sesizate în fond în termen de 10 zile de la data aprobării proiectului în prima lectură (articolul 65 alin. (2)). Amendamente orale pot fi făcute doar dacă se referă la tehnica legislativă și la respectarea normelor lingvistice (a se vedea articolul 67 alin. (3) din Regulamentul Parlamentului).

§ 70. Analiza dosarului privind procesul legislativ prezentat de Parlament, a stenogramei ședinței Parlamentului din 17 martie 2022 (prima lectură) și din 31 martie 2022 (lectura a doua) și a informației publicate pe site-ul Parlamentului cu privire la adoptarea Legii nr. 74/2022[5] demonstrează că proiectul nr. 48/2022 a fost înregistrat pe data de 23 februarie 2022 și a fost votat de Parlament în prima lectură pe 17 martie 2022. De asemenea, Curtea constată că în perioada cuprinsă între 17 și 31 martie 2022 la proiectul de lege în discuție nu a fost înregistrat vreun amendament cu textul „alineatul (2) se abrogă”. Prin urmare, Curtea constată că abrogarea alineatului (2) din articolul 7 nu s-a bazat pe o inițiativă legislativă, în sensul articolului 73 din Constituție.

§ 79. Curtea constată că obiectul proiectului de lege adoptat în prima lectură viza modificarea Codului penal în privința sancțiunilor aplicate pentru infracțiunile contra patrimoniului, iar obiectul amendamentului din 1 iunie 2022 viza modificarea Legii amnistiei. Nota explicativă la acest amendament și raportul comisiei de profil nu abordează unicitatea obiectului de reglementare (a se vedea, mutatis mutandis, HCC nr. 14 din 20 iunie 2024, § 51). Curtea nu constată o legătură indispensabilă între obiectul proiectului de lege votat în prima lectură și amendamentul votat în a doua lectură.

§ 83. Curtea constată că obiectul proiectului de lege nr. 321 votat în prima lectură de către Parlament viza modificări la Codul penal, la Codul de procedură penală, la Codul de procedură civilă și la Codul de executare referitor la asigurarea drepturilor victimelor în cazul infracțiunilor privind viața sexuală și violența în familie. Pe de altă parte, obiectul articolului VII din Legea nr. 316/2022, votat doar în a doua lectură, viza modificarea Legii amnistiei. Curtea nu constată o legătură indispensabilă între obiectul proiectului de lege votat în prima lectură și obiectul amendamentului propus, care ar permite examinarea lor împreună și votarea în a doua lectură. Aceeași concluzie rezultă și din Sinteza amendamentelor, propunerilor și obiecțiilor la proiectul de lege, anexată la Raportul Comisiei juridică, numiri și imunități prezentat în Parlament pentru votare în lectura a doua, în care Comisia recunoaște că amendamentul din 8 noiembrie 2022 nu are vreo legătură cu obiectul proiectului de bază. Totuși, Comisia prezidată de autorul amendamentului i-a propus Parlamentului proiectul de lege pentru examinare în a doua lectură care conținea și textul acestui amendament, iar Parlamentul, în ședința din 17 noiembrie 2022, l-a votat în a doua lectură, acesta devenind Legea nr. 316 din 17 noiembrie 2022. Având în vedere cele menționate, Curtea constată lipsa unei legături indispensabile între obiectul proiectului de lege nr. 321 votat în prima lectură și amendamentul din 8 noiembrie 2022 votat doar în a doua lectură (a se vedea, mutatis mutandis, HCC nr. 14 din 20 iunie 2024, § 51).

III. Pretinsa încălcare a articolului 131 alin. (4) din Constituție

§ 110. *Articolul 131 alin. (4) din Constituție impune ca orice propunere legislativă sau amendament care atrage majorarea sau reducerea veniturilor bugetare sau împrumuturilor, precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare să fie adoptate numai după ce este acceptată de Guvern.*

Aplicarea principiilor constituționale menționate mai sus în prezenta cauză:

Potrivit **articolului 20 din Constituția Republicii Moldova**, „Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care îi încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime”.

Potrivit articolul 6 din Convenție – Dreptul la un proces echitabil: **Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei [...] de către o instanță [...] instituită prin lege, [...].**

Prin urmare, delegarea competenței de a aplica sancțiuni contravenționale către organe administrative – fără garanțiile procedurale ale unui proces echitabil – echivalează cu atribuirea neconstituțională a prerogativelor puterii judecătorești.

În aceste condiții, sancționarea lui **autorului excepției**, în baza art.47¹ Cod contravențional(*Coruperea electorală pasivă*) de către un agent constatat ce a exercitat funcții judiciare fără ca să fie instituit legal această competență reprezintă o încălcare gravă a **art. 6 §1 CEDO, art. 20 Constituție**, precum și a principiului separației puterilor în stat. În consecință, actul de sancționare este nul *ab initio*, fiind emis de o „instanță” ilegal formată și lipsită de competență judiciară constituțională.

Evenimentele
cum în Republica Moldova sa format ilegal
tribunalul- organul de constatare și sancționare a
contravenției prevăzute de art.47¹ Cod
contravențional(Coruperea electorală pasivă).

Proiectul de lege nr. 349 a fost înregistrat la Secretariatul Parlamentului la data de 28 noiembrie 2024, ca inițiativă legislativă a Guvernului Republicii Moldova. Potrivit notei de fundamentare, scopul exclusiv al acestui proiect de lege a constat în perfecționarea mecanismului de urmărire, identificare și confiscare a bunurilor infracționale, domeniu care ține de politica penală și de recuperarea produsului infracțiunii.

La 13 decembrie 2024, proiectul de lege nr. 349 a fost votat în prima lectură de către Parlament, în forma și cu obiectul prezentat de inițiator, fără a conține vreo dispoziție referitoare la Codul contravențional, la regimul juridic al contravenției de corupere electorală pasivă sau la competența autorităților de constatare și examinare a acesteia.

Ulterior, la 26 februarie 2025, în etapa pregătirii proiectului pentru lectura a doua, Președintele Comisiei juridice, numiri și imunități a înaintat un amendament care a modificat substanțial obiectul reglementării, prin intervenția asupra Codului contravențional al Republicii Moldova și atribuirea Poliției competenței de examinare a contravenției prevăzute la art. 47¹ – coruperea electorală pasivă. **Acest amendament a fost formulat și promovat fără a respecta cerințele minime ale procedurii legislative, nefiind însoțit de o inițiativă legislativă distinctă, de o notă informativă, de avizele obligatorii ale autorităților interesate, de expertiza anticorupție, de avizul Direcției juridice a Parlamentului sau de avizul Guvernului.**

Este esențial de subliniat că obiectul amendamentului introdus în lectura a doua nu avea nicio legătură indispensabilă cu obiectul proiectului de lege votat în prima lectură. Proiectul nr. 349 viza exclusiv confiscarea bunurilor infracționale, în timp ce amendamentul contestat privește competența instituțională în materia sancționării contravenționale a coruperii electorale pasive, domeniu care ține de integritatea procesului electoral și de arhitectura instituțională a combaterii corupției electorale.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, pentru ca un amendament să poată fi adoptat în lectura a doua, acesta trebuie să prezinte o legătură indispensabilă cu obiectul proiectului de lege votat în prima lectură. În lipsa unei asemenea legături, amendamentul nu poate fi considerat parte a aceleiași inițiative legislative, iar adoptarea sa încalcă art. 74 alin. (1) din Constituție, care impune votarea legilor organice în cel puțin două lecturi reale și efective (a se vedea HCC nr. 14 din 20 iunie 2024; HCC nr. 18 din 19 iulie 2024; HCC nr. 10 din 24 iulie 2025).

În speță, introducerea prin amendament a unei modificări esențiale a Codului contravențional reprezintă o veritabilă inițiativă legislativă nouă, adoptată mascat în lectura a doua, fără dezbateri publice, fără transparență și fără respectarea procedurii constituționale de legiferare.

Pe lângă încălcarea principiului bicameralismului funcțional al procedurii legislative, amendamentul contestat încalcă și dispozițiile **art. 131 alin. (4) din Constituție**. Acest text constituțional prevede în mod expres că orice propunere legislativă sau amendament care atrage majorarea sau reducerea veniturilor bugetare ori a cheltuielilor bugetare poate fi adoptată numai după acceptarea sa de către Guvern.

Transferul competenței de examinare a contravenției de corupere electorală pasivă de la Centrul Național Anticorupție la Inspectoratul General al Poliției are un impact bugetar evident, atât sub aspectul veniturilor, cât și sub aspectul cheltuielilor publice.

Sub aspectul veniturilor bugetare, contravenția prevăzută la art. 47¹ din Codul contravențional este sancționată cu amenzi contravenționale semnificative. Schimbarea autorității competente de constatare și examinare modifică mecanismul instituțional de aplicare și colectare a acestor amenzi, influențând în mod direct execuția bugetară și fluxul veniturilor către bugetul de stat. Or, orice modificare a acestui mecanism necesită evaluarea impactului financiar și acceptarea Guvernului, în calitate de autoritate responsabilă de politica bugetar-fiscală.

Sub aspectul cheltuielilor bugetare, transferul competenței implică o redistribuire substanțială de resurse. Centrul Național Anticorupție dispunea de personal specializat, infrastructură și bugete alocate pentru investigarea faptelor de corupție electorală. Preluarea acestei competențe de către Poliție presupune instruirea personalului, alocarea de resurse logistice, reorganizarea activităților și, implicit, suportarea unor cheltuieli bugetare suplimentare sau a unor realocări bugetare semnificative.

Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, în asemenea situații, Parlamentul are obligația constituțională de a solicita avizul Guvernului, iar lipsa acestui aviz constituie un viciu grav de procedură legislativă (HCC nr. 28 din 19 noiembrie 2020; HCC nr. 10 din 24 iulie 2025). În speță, amendamentul contestat a fost adoptat fără avizul Guvernului și fără o analiză a impactului financiar, cu încălcarea directă a art. 131 alin. (4) din Constituție.

În concluzie, articolul VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025, prin care a fost modificat art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, a fost adoptat cu încălcarea cumulativă a mai multor principii și norme constituționale fundamentale: principiul legalității procedurii legislative, principiul unității obiectului de reglementare, cerința votării în două lecturi efective și obligația constituțională de solicitare a avizului Guvernului în cazul amendamentelor cu impact bugetar. Aceste vicii de procedură sunt de natură să atragă neconstituționalitatea dispozițiilor contestate.

Prin urmare adoptarea art.VII a Legii nr. 35 din 13 martie 2025 contravin următoarelor dispoziții constituționale:

Articolul 73 din Constituție – principiul inițiativei legislative: amendamentul introdus în lectura a doua, care modifică Codul contravențional și transferă competența de examinare a contravenției de corupere electorală pasivă de la CNA la Poliție, reprezintă, de fapt, o inițiativă legislativă distinctă, mascată în cadrul proiectului de lege nr. 349, fără a fi respectată procedura de inițiere a legii, înregistrare și motivare corespunzătoare.

Articolul 74 din Constituție – adoptarea legilor în două lecturi: prevederile introduse prin amendament nu prezintă o legătură indispensabilă cu obiectul proiectului de lege votat în prima lectură, ceea ce încalcă cerința constituțională privind adoptarea legilor organice în cel puțin două lecturi reale și efective.

Articolul 131 alin. (4) din Constituție – bugetul public național - transferul competenței de examinare a contravenției de corupere electorală pasivă are un impact direct și indirect asupra veniturilor și cheltuielilor bugetare. Amendamentul a fost adoptat fără acceptul Guvernului și fără analiza impactului financiar, încălcând astfel dispoziția constituțională care impune ca orice propunere legislativă sau amendament cu efect bugetar să fie adoptată numai după acceptarea Guvernului.

Având în vedere că Legea nr. 35 din 13 martie 2025 a fost adoptată cu încălcarea cumulativă a dispozițiilor articolului 73 (inițiativa legislativă), articolului 74 (adoptarea legilor în două lecturi) și articolului 131 alin. (4) din Constituție privind bugetul public național, neconstituționalitatea acestei legi afectează direct prevederile Art. VII, prin care au fost operate modificări la art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, atribuindu-se Poliției competența de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art. 471 alin. (1) – coruperea electorală pasivă.

Prin urmare, se invocă următoarele considerente:

1. Exercițarea competenței nelegitime de către agentul constatator

Agentul constatator care a examinat cauza și a aplicat sancțiunea contravențională în cazul contestatarului a exercitat efectiv funcții jurisdicționale, devenind astfel un organ care administrează justiția. În această ipostază, agentul constatator a acționat ca o veritabilă instanță de judecată, cu drept de a aplica constrângerea statală prin sancțiune, deși o asemenea competență nu i-a fost conferită de lege în mod legitim și constituțional. Această atribuție a fost creată printr-un amendament care a încălcat procedura de inițiativă legislativă, legătura indispensabilă cu obiectul proiectului de lege votat în prima lectură și controlul asupra impactului bugetar.

2. Încălcarea principiului legalității instanței – art. 6 §1 CEDO

O astfel de practică neconstituțională contravine principiului legalității instanței, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede că „Orice persoană are dreptul ca pricina sa să fie examinată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege”. Noțiunea de „instanță instituită prin lege” presupune existența unei baze legale clare privind constituirea, competența și procedura organului care aplică sancțiuni ce afectează drepturile și libertățile fundamentale (a se vedea cauzele *Lavents c. Letoniei*, 2002; *DMD Group a.s. c. Slovaciei*, 2010; *Guðmundur Andri Ástráðsson c. Islandei [MC]*, 2020).

3. Necesitatea garanțiilor jurisdicționale pentru organele administrative

Conform jurisprudenței CEDO, atunci când un organ administrativ exercită funcții jurisdicționale și aplică sancțiuni cu caracter punitiv, acesta trebuie să ofere garanțiile unui „tribunal independent și imparțial instituit prin lege” (a se vedea cauza *Menarini Diagnostics S.R.L. c. Italiei*, 2011, §§58-67). Lipsa acestor garanții transformă actul de sancționare într-un act arbitrar de justiție, contrar art. 6 CEDO.

4. Riscul aplicării actelor neconstituționale în procesul judiciar

În această ipostază, instanța de judecată se va expune asupra modului în care agentului constatator i-a fost atribuită competența de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute la art. 471 Cod contravențional.

Există un risc real ca prevederile **art. 400 alin. (1) Cod contravențional modificate prin Art. VII din Legea nr. 35/2025** să fie aplicate în cadrul proceselor judiciare, deși aceste dispoziții contravin Constituției și standardelor internaționale privind independența instanței și dreptul la un proces echitabil.

5. Legătura directă cu încălcarea art. 73, 74 și 131 alin. (4) din Constituție

Adoptarea modificărilor prin amendament, fără respectarea procedurii de inițiativă legislativă, fără legătura indispensabilă cu obiectul proiectului de lege votat în prima lectură și fără avizul Guvernului pentru impact bugetar, subminează fundamentul constituțional al competenței legale a autorităților și afectează drepturile fundamentale ale persoanelor sancționate.

Prin urmare, Art. VII din Legea nr. 35/2025, prin care Poliției i s-a atribuit competența de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute la art. 47/1 Cod contravențional, este neconstituțional, întrucât încălcă cumulativ principiile legalității, separației funcțiilor și controlului bugetar prevăzute de Constituție și standardele CEDO privind dreptul la un proces echitabil.

F. Solicitarea:

1. Admiterea prezentei sesizări.
2. Declararea neconstituțională a „**Art. VII.** – La articolul 400 alineatul (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100), cu modificările ulterioare, textul „prevăzute la art. 47” se substituie cu textul „prevăzute la art. 47, 47¹”, - din **LEGEA Nr. 35 din 13-03-2025** pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), **fiindcă formează un tribunal ilegal cu drept de pedepsire contravențională**, contrar art.20 din Constituție coraborat cu art.73; art.74 alin.(1); art.131 alin.(4) din Constituție și art.6 din Convenția Europeană.

G. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

H. Declarația și semnătura autorului sesizării:

Declar pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

Autorul excepției de neconstituționalitate:

Budei Veaceslav, semnătura _____

data 03 . 02 . 2026

Dosar nr. 5r-469/2025;
Numărul PIGD (4-2593413-51-5r-02072025);

Încheiere

13 februarie 2026

mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni

Instanța în componența:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Cu participarea:

Contestatarului(petentului)

Agentului constataator

În absența:

Avocatului, care acționează în interesele petentului, legal citat, Ciorbă Ion

Ucraințeva Ala

Talpă Irina

Budei Veaceslav

Trocin Andrei

A examinat în ședința de judecată publică, contestația înaintată de Budei Veaceslav la procesul-verbal cu privire la contravenție Seria și numărul MAI06 489032 și deciziei de sancționare din 24 iunie 2025, întocmit în temeiul art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, în privința lui Budei Veaceslav de către reprezentantul autorității din care face parte agentul constataator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Trocin Andrei, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

La data de 01 iulie 2025, în procedura Judecătoriei Ungheni a parvenit spre examinare cauza contravențională în baza contestației declarate de înaintată de Budei Veaceslav la procesul-verbal cu privire la contravenție Seria și numărul MAI06 489032 și deciziei de sancționare din 24 iunie 2025, întocmit în temeiul art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, în privința lui Budei Veaceslav de către reprezentantul autorității din care face parte agentul constataator al Inspectoratului de Poliție Ungheni, Trocin Andrei, fiind repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Ucraințeva Ala.

La data de 03 februarie 2026 contestatarul (petentul) Budei Veaceslav prin intermediul Secției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Ungheni a înaintat o cerere prin care a solicitat **ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 47¹ Codul contravențional**, invocând că în cadrul procesului a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a Art. VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale). Anterior, prin Decizia Curții Constituționale nr. 13 din 29 ianuarie 2026, o sesizare referitoare la aceeași lege a fost declarată inadmisibilă.

Potentul a arătat că prezenta cerere este fundamentată pe un temei distinct de neconstituționalitate, care nu a fost examinat anterior de Curtea Constituțională, și anume pretinsa contrarietate a Art. VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025 cu art. 131 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova.

În susținerea admisibilității unei noi sesizări, petentul a invocat jurisprudența Curții Constituționale, în special Decizia nr. 4 din 15 ianuarie 2026 § 19, prin care s-a statuat că reluarea controlului de constituționalitate asupra acelorși prevederi legale nu constituie un impediment atunci când sunt invocate critici noi, distincte de cele examinate anterior.

Totodată reține că prin Decizia nr. 13 din 29 ianuarie 2026 § 40, Curtea Constituțională a subliniat că eventualele omisiuni de avizare sau consultare pot constitui temei de examinare doar dacă acestea derivă dintr-un principiu constituțional expres.

Potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită controlul constituționalității legilor și soluționează excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor de judecată.

Solicită sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, Ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Art. VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), prin care la art. 400 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100), cu modificările ulterioare, textul „prevăzute la art. 47” a fost substituit cu textul „prevăzute la art. 47, 471”.

Sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea exercitării controlului de constituționalitate asupra prevederilor menționate, având în vedere că jurisprudența Curții Constituționale stabilește că reluarea controlului asupra aceleiași norme nu constituie un impediment atunci când sunt invocate temeuri noi de neconstituționalitate, asupra cărora Curtea nu s-a expus anterior.

Asigurarea dreptului său la un proces echitabil, prin prevenirea aplicării unei norme legale afectate de dubii serioase de constituționalitate, până la pronunțarea Curții Constituționale, astfel încât instanța să nu aplice o dispoziție susceptibilă de a contraveni Constituției.

În ședința de judecată, **petentul Budei Veaceslav** a susținut cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale.

Agentul constator, Trocin Andrei, nu a susținut cererea ererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, solicitând respingerea acesteia.

Instanța, audiind poziția participanților, examinând solicitarea contestatarului, în coroborare cu prevederile Constituționale, procesuale, legale și a actelor normative ce vizează situația, consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea înaintată de contestatarului Budei Veaceslav, reieșind din următoarele considerente.

Prin prisma jurisprudenței CEDO s-a constat caracterul inerent „penal” a contravențiilor (cauza Ziliberg vs. Moldova, cererea nr. 62821/100, par. 27-36) .

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) Cod de procedură penală, Constituția Republicii Moldova are supremație asupra legislației procesuale penale naționale. Nici o lege care reglementează desfășurarea procesului penal nu are putere juridică dacă este în contradicție cu Constituția.

Totodată, conform prevederilor art. 7 alin. (3) și (6) Cod de procedură penală, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora. Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Curtea Constituțională s-a expus asupra interpretării art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, prin care a hotărât că, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acestuia, precum și de către instanțe din oficiu. De asemenea, Curtea a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova. Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acestuia, sau indică că este ridicată de

către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții, având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, reluarea controlului asupra aceleiași norme nu constituie un impediment atunci când sunt invocate temeuri distincte.

În aceste condiții, instanța apreciază că sunt întrunite toate cerințele pentru sesizarea Curții Constituționale.

Admiterea cererii este necesară pentru a asigura respectarea supremației Constituției și garantarea dreptului părții la un proces echitabil, în sensul evitării aplicării unei norme legale a cărei constituționalitate este pusă sub semnul întrebării.

În circumstanțele descrise, având la bază sesizarea contestatarului cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată, ținând cont de faptul că, obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la art. 131 alin. (4) din Constituție, fiind o lege organică, iar excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de Budei Veaceslav, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și Curtea Constituțională nu s-a expus anterior, referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, instanța va prezenta Curții Constituționale sesizarea înaintată de contestatarul Budei Veaceslav.

Prin urmare, instanța admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și dispune sesizarea Curții Constituționale.

În baza art. art. 39 alin. (4) Cod de procedură penală, art. 131 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, instanța de judeca,

D i s p u n e:

Se admite cererea înaintată de Budei Veaceslav privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

A ridica excepția de neconstituționalitate a Art. VII din Legea nr. 35 din 13 martie 2025 pentru modificarea unor acte normative (perfecționarea mecanismului de confiscare a bunurilor infracționale), în partea ce vizează modificarea art. 400 alin. (1) din Codul contravențional.

Se remite Curții Constituționale sesizarea privind controlul constituționalității prevederilor menționate.

Examinarea în fond a cauzei continuă, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Ala UCRAINȚEVA